

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ (Λκ. η΄ 27-39)
22 Όκτωβρίου 2017

Τὴν τραγικὴ πραγματικότητα τῆς ἐπιρροῆς τοῦ σατανᾶ στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ καὶ τὴ δυνατότητα ἀπελευθέρωσης ἀπὸ τὸ κακὸ, ποὺ παρέχει πάντα ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας, ἀποκαλύπτει ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ.

Ο Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἀναφερόμενος στὸ γεγονὸς τῆς μετάβασης τοῦ Κυρίου στὴ χώρα τῶν Γαδαρηνῶν καὶ τῆς συνάντησεώς του μὲ ἄνδρα «ὅς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἵκανῶν», διαπιστώνει τὸ διαβρωτικὸ καὶ καταστρεπτικὸ ρόλο τῶν δαιμονικῶν δυνάμεων στὸ ἀνθρώπινο γένος μέσα στοὺς αἰῶνες, ἀλλὰ παράλληλα φανερώνει τὴν καταλυτικὴ ἔξουσία ποὺ ἔχει ὁ Χριστὸς κατὰ τοῦ διαβόλου. Εἴναι ἀνάγκη νὰ ὑπογραμμίσουμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ἀλήθεια ὅτι ἡ Ἑκκλησία, ὅταν κάνει λόγο στὸν σύγχρονο κόσμο γιὰ τὸν δαιμονια καὶ τὶς δυνάμεις του, δὲν παραπέμπει τὸν ὄρθιολογιστὴ ἄνθρωπο νὰ ψάξει στὶς τερατόμορφες παραστάσεις ἄλλων ἐποχῶν, γιὰ νὰ τὸν ἐκφοβίσει, ἀλλὰ ἀπευθύνεται μὲ σκοπὸ νὰ τὸν βοηθήσει νὰ ἀνιχνεύσει μέσα ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς του τὴν κρυπτόμενη παρουσία καὶ ἐπέμβασή του, τονίζοντας παράλληλα τὴν παρήγορη ἀλήθεια ὅτι ὁ Κύριος ἥλθε «ἵνα καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον». Εἴναι ἀδιαμφισβήτητη πραγματικότητα πὼς ζοῦμε σὲ μιὰ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίᾳ ὁ ἄνθρωπος κομπάζει γιὰ τὸ ἐπίπεδο τοῦ πολιτισμοῦ του, γιὰ τὴν πολύπλευρη ἐπιστημοσύνη του, γιὰ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς τεχνολογίας του, γιὰ τὰ κατοχυρωμένα δικαιώματά του, καὶ ὀπωσδήποτε γιὰ τὴν ἀσύδοτη ἐλευθερία του καὶ τὴν ἀσύλληπτη δυνατότητά του σὲ κάθε τομέα τῆς ζωῆς. Στὸν κόσμο αὐτὸ ὁ λόγος τῆς Ἑκκλησίας σήμερα περὶ δαιμονίων ξενίζει, προκαλεῖ, ἀμφισβητεῖται, παραπέμποντας σὲ σκοταδιστικὸ παρελθόν.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅμως, τὰ σκληρὰ περιστατικὰ τοῦ καθημερινοῦ ἀβίωτου πλέον βίου μας, δηλαδὴ ἡ ἀπουσία τῆς ἀνθρωπιᾶς, ἡ ἔλλειψη τῆς ἀγάπης, ἡ ἀποκαθήλωση τῶν ἰδεωδῶν, τὸ ἀναποδογύρισμα τῶν ἀξιῶν, τὸ γκρέμισμα τῶν θεσμῶν, ἡ ἀποτυχία τῶν πολιτικοκοινωνικῶν μας συστημάτων, ἡ διάλυση τῆς οἰκογένειας, ἡ ἐπίμονη ἄρνηση τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ιομιμοποίηση καὶ θεώρηση κάθε ἀμαρτίας καὶ διαστροφῆς ὡς ἀνθρωπίνου δικαιώματος, μᾶς βοηθοῦν νὰ ἐντοπίσουμε τὴ διαβρωτικὴ παρέμβαση τοῦ προαιώνιου ἐχθροῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ζωῆς, δηλαδὴ τοῦ διαβόλου. Εἴναι χαρακτηριστικὴ ἡ ἀναφορὰ τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς στὸ ἀλλοιωμένο ἀνθρώπινο πρόσωπο τοῦ δαιμονισμένου μὲ τὴν διάθεση ἐπίδειξης τῆς γυμ-

νότητας, τὴν ἔλλειψη μέτρου, τὴν ἀπροθυμία κοινωνικότητας, τὸν πόθο παραμονῆς σὲ σκοτεινοὺς καὶ δυσώδεις τόπους, τὴν ἀφηνιασμένη δύναμη, ὡστε νὰ σπάζει ἀκόμη καὶ ἀλυσίδες, τὴν θορυβώδη ἐμφάνιση, τὴν μανιώδη ἐπίθεση καὶ τέλος τὸν φόβο τοῦ δαίμονα νὰ ἀντικρύσει τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Σήμερα ποὺ μὲ σκοπιμότητα πολεμεῖται καί γελιοποιεῖται ἡ πίστη στὴν ὑπαρξη τοῦ σατανᾶ ἀπὸ τοὺς δῆθεν προοδευτικοὺς ποὺ ἀποκλείουν ἐπιστημονικῶς (!!!) τὴν μεθοδεία τοῦ διαβόλου, ποιὸς ἀμφισβητεῖ ὅτι δὲν ὑφίστανται στὴν πολιτισμένη, κατὰ τὰ ἄλλα, κοινωνία μας τὰ ἵχνη τῶν ἔργων του μὲ κύρια χαρακτηριστικὰ τὶς καθημερινὲς συμπεριφορὲς ἀναρχικῶν, τρομοκρατῶν, δολοφόνων, ἀπατεώνων, βιαστῶν, ἐμπόρων ναρκωτικῶν καὶ ὅλων ὅσοι ἐργάζονται γιὰ τὴν ἐπικράτηση τοῦ κακοῦ καὶ τὴν διάσπαση κάθε δυνατῆς κοινωνίας προσώπων;

Ἡ Θεολογία τῆς Ἑκκλησίας μας, θεμελιωμένη στὴν ἀγιογραφικὴ μαρτυρία καὶ στὴν Πατερικὴ σοφία, δίνει πειστικὲς ἐρμηνεῖες γιὰ ὅσα συμβαίνουν, γνωρίζοντάς μας πῶς τὰ δαιμόνια εἶναι προσωπικὲς ὑπάρξεις τοῦ πνευματικοῦ κόσμου μὲ συνείδηση καὶ ἐλευθερία. Μᾶς διδάσκει ἐπίσης ὅτι τὸ κακὸ προϋποθέτει ὑπευθυνότητα, ἐπειδὴ δὲν εἶναι αὐθύπαρκτο, δὲν εἶναι δηλαδὴ ἀφηρημένη πραγματικότητα ἀλλὰ καρπὸς ἐλεύθερης πράξης καὶ ἀποτέλεσμα συνειδητοῦ σκοποῦ. Γι'αὐτὸ καὶ σκοπός του ἔκτοτε ἔγινε ἡ κυριαρχία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔργο του ἡ διάσπαση τῆς κοινωνίας του μὲ τὸν Θεὸν καὶ τὸν συνάνθρωπο.

Τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Ἑκκλησίας μας ἀναφέρεται σὲ πολλὲς περιπτώσεις, κατὰ τὶς ὁποῖες ὁ διάβολος ἐπιδιώκει τὴν προσωρινὴ ἥ καὶ τὴν αἰώνια ἔξοντωση τοῦ πλάσματος τοῦ Θεοῦ. Άνελαβε, ἐπίσης, τὸν ρόλο τοῦ ὑποβολέα τοῦ κακοῦ στὴν ἐλεύθερη συνείδηση καὶ διάθεση τοῦ ἀνθρώπου, μισῶντας τὴν ἀρμονία, τὴν ὄμορφιὰ καὶ τὴν τάξη τοῦ φυσικοῦ κόσμου. Ὄμως οἱ ἐνέργειές του, οἱ σκοποί του καὶ οἱ δυνάμεις του καταλύονται ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀγίων του. Τὸ ἔργο αὐτὸ τοῦ Χριστοῦ κατὰ τῶν δαιμονικῶν δυνάμεων συνεχίζει στὸν κόσμο ἥ Ἑκκλησία, ὡς τὸ παρατεινόμενο στὴν ἱστορία ἀναστημένο σῶμα του. Μέσα στὸ πνευματικὸ αὐτὸ ἐργαστήριο ὁ Θεὸς ἐπιστρατεύει τοὺς ἀγίους του, οἱ ὁποῖοι διεξάγουν ἀόρατο πόλεμο κατὰ τοῦ διαβόλου.

Ἄδελφοί μου, ὁ πιστὸς ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ διασώσει καὶ νὰ διαφυλάξει τὴν ὑπαρξή του συνειδητὰ καὶ ἐλεύθερα μόνο μέσα στὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δηλαδὴ στὴ ζωὴ τῆς Ἑκκλησίας, ὅπου ὑπερνικᾶται ἡ διάσπαση καὶ βιώνεται ἡ ἐνότητα μέσα στὴν Θεία Λειτουργία μὲ παραλληλη ἄσκηση ἔργων εύποιῆας καὶ τὴν διακονία τῆς ἀγάπης. Γένοιτο.

[dkpdf-button]